Ч. 169. Субота 12 серпня (30 липня) 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Положенє на Угорщині. — Поди в Росиї і росийско-японьска війна. — Мирові переговори в Порсмес. — Справа норвеґско-шведско унії.

Деякі мадярскі ґазети подають розмову з міністром рільництва Дєрідієм, котра характеризує теперішне положенє на Угорщині: Позаяк я — казав міністер — не годен відгадати загадки, то й не можу Вам сказати, що з того дальше буде. Я про свою особу маю передовсім намір зложити дня 15 вересня мою теку міністерску і вернути назад до Анґлії. Се моє рішенє відповідає ситуациї. Може удасть ся межи партиями, що стоять при угоді з 1867 р., довести до якоїсь коалициї, котра відступила би від жаданя мадярскої команди у войску, хоч що до того то стріча Андрашого з Банфім і вступна конференция ліберальних послів суть лиш простою пробою. Коли би мав бути іменований кабінет, утворений з такої більшости, треба буде сильних способів, щоби перести ухвалу континґенту рекрутів і провізорию буджетову а я таким способам з засади противний. На всякий случай моя задача доходить до кінця. Але то одно можу сказати, що Цісар не дозволить ніколи мадярскої команди.

В Петербурзі розійшла ся знову чутка, що ґен. Трепов має бути іменований міністром справ внутрішних, а поліцмайстер Дедулін стане ґен.-ґубернатором. — Завтрішний день, субота 12 серпня, призначений стати роковим для Росиї, бо нині кінчать ся наради над реформами після зміненого Булиґінівского проєкту, а завтра має появити ся царский указ потверджаючий виготовлений проєкт і вводячий в житє реформи. Кажуть, що цар має виїхати до Москви і там видати той указ. Чи справді так буде, чи появить ся завтра царский указ і що він принесе — на се вже не покладають великої надії, анї в Росиї, анї заграницею, бо всюди мають то переконанє, що се буде лиш нова форма давної чиновничої господарки, о стілько може ще навіть догіднїйша, що єї буде покривати репрезентация народу, зложена так, що буде покірно гнути спину перед всемогучим як і доси чиновництвом.

Росийска армія в Манджуриї числить тепер, як кажуть, кругло 500.000 мужа, по більшій части сьвіжого войска, котре займає дуже сильно укріплені позициї. Мимо того кажуть фахові знатоки, що давні катастрофи повторили ся би знову, бо армія тота не має анї добрих верховних командантів анї відповідно образованих офіцирів і задля того зневіра у власні сили і можливість побіди запанувала в армії загально. Японцї поки що не розпочинають в Манджуриї знову воєнних кроків. За то порають ся они більше на мори, та на всхіднім побережи росийских посїлостий, щоби тим способом зробити підставу для своїх жадань підчас переговорів мирових. Віцеадмірал Такаото доносить, що вислав одну ескадру до Камчатки а другу до Охотска. Обі ескадри розпочали вже свою акцию.

В справі переговорів мирових, які ведуть ся тепер в Порсмес, доносять до „Daily Telegraph“: Переглядаючи японьскі увірительні письма, ствердили росийскі повновластники, що мікадо жадає, щоби кожду точку, на яку они згодять ся, присилано єму до затверджения, підчас коли цар дав росийским делеґатам мировим в їх увірительних письмах повну власть, щоби в єго імени жадали условий і в данім случаю ті услівя приймали, а цар затвердить всі умови, які делеґати підпишуть. В виду того заявив Вітте на початку вчерашного засїданя, що аби вирівнати обосторонні повновласти, росийскі делеґати мирові не наміряють користати з уділеної їм повновласти підписувати мировий договір без порозуміня з царем.

Головною точкою японьских жадань єсть зворот воєнних коштів, котрих висота єсть застережена оцінці слїдуючих засїдань, і відступленє Сахаліна. Слова „відшкодованя“ (indemnité) не будуть уживати, лиш слова „зворот коштів“. Дальше жадають Японцї відступленя посесиї півострова Ляотун, цілковитого уступленя з Манджуриї і відступленя всїх росийских привилеїв в Манджуриї хіньскій державі; Росия

---

8)

Норвеґія і Швеция.

(Історично-етноґрафічна розвідка. — Написав К. Вербин).

Часть друга.

II.

Над озером Венер. — Християнія. — До озер Фрівен.

(Дальше).

Християнія має свою назву від короля Християна IV, котрий в 1624 р. казав побудувати се місто на місци погорівшого а основаного в 1050 р. Осльо, на півночи від кріпости Акерсгус, положеної над самим морем. Кріпост сю побудував ще в другій половині 14-го столїтя король Гакон і она грала в історії Норвеґії важну ролю а був час, коли она служила також за резиденцию. Старе місто творить саму середину і улиці тут рівні і широкі, а доми муровані, по найбільшій части на два поверхи. На передмістях знов по найбільшій части лиш деревляні, хоч дуже красні віллі. Займавостий в місті не богато. Із 14 церквий найзамітнїйша і найстарша Ґамле-Акерс-Кірке; коли єї збудували, докладно не знати, але она згадує ся вже в 1150 р. Із сьвітских будівель найзамітнїйший королївский замок, окружений дуже красним парком, відтак парлямент, будинок університетский і шпиталь державний.

Християнія єсть осідком найвисших властий державних і найвисшого суду. Містом управляє маґістрат, зложений з одного бурмістра і двох радних, а о публичний порядок дбає поліция, зложена з 280 урядників. Місто розвиває ся лиш дуже поволи, бо мусить поборювати великі трудности природні: положене в мочароватій долині має перед собою на полудни море, на півночи скалисті горби. А всеж-таки видко в послїдних часах значний поступ. Цілі передмістя стоять на первістно багнистім ґрунті, а новий народний театр стоїть на цілім лісі палів. Місто має також два водопроводи, котрі достарчають річно 6—7 міліонів гранних метрів доброї води. Місто єсть дуже торговельне і вивозить по найбільшій части дерево, сірнички і папір, відтак овес, шкіри і кожі, тран, лїд та оселедцї.

Християнія робить в першій хвили враженє малого міста, але жителї єї, мужчини і дами представляють ся в своїм виступленю дуже елеґантно. Зараз в першій хвили видко, що то місто і край самих білявих людий. Красавиць в цілім значіню того слова не міг я тут добачити, але на улицях видко богато дуже ґарних молодих дївчат, а всї біляві, з синими очима та делїкатним личком; коли ідуть улицею, то так якось свобідно і сьміло, що чужинцеви, котрий в своїм краю до такого поведеня не привик, аж дивно стає і видає ся єму якоюсь занадто сьмілою кокетериєю.

Ціле значінє Християнії для чужинця лежить в єї прекрасній охрестности, що виглядає як справдешний рай і представляє множество ріжнородної краси. Насамперед вибираємо ся на тригодинну їзду по фіорді на малім пароходї. Він їде поміж островами, попри заливи і вистаюче мов півострови побереже, а в глубині довкола видко то близші то дальші, таки значно високі пасма гір. Глянути кудись далеко, подивити ся на дїйстний образ моря таки годі. Нам здає ся, що пливемо то на якімсь більшім то на меншім гірскім озері. Темні сосни вкривають майже кождий кусень землї і лиш брак просторих, ясно зелених полонин каже мені на то памяти, що тут не Швайцария, котра мені заєдно нагадує ся. Укриті помежи темними соснами так, що ледви можна добачити лиш десь вершок або кінчик ґалерії, жиють в тїнистих віллях люди, що вибрали ся на лїтний віддих. Що значить тут жити в такім двірку, уміли ми оцінити при тій спеці, котра скорше нагадувала середину Африки як взглядно надалекі Шпіцберґи.

А тепер той славний вїзд до міста! То правда, що він красний, чудово красний, якраз, бачите, длятого, що темні ліси і синя вода фіорду спливають ся в ту незвичайно любу краску, від котрої можуть відбивати ся ясні будинки міста так, що роблять на нас велике враженє, та що тоті безчисленні віллї, які виглядають з гущавини лісів на горбах і остро-

має признати засаду „отвертих дверий“; відступити Японії всхідну зелізницю на полудни від Харбіна, підчас коли головна лінія до Владивостока має позістати в руках Росиян; признати протекторат Японії над Кореєю, признати Японії право ловлї риб на сибірских прибережних водах на північ від Владивостока аж до проливу Берінґа; видати Японії інтерновані в неутральних портах російскі кораблї воєнні, а наконець домагають ся Японці обмеженя власти Росиї на мори на далекім Всходї.

Новий шведский президент міністрів заявив оногди одному кореспондентови, що нове шведске правительство рішило ся залагодити як найскорше справу унії з Норвеґією. Парлямент уложив вже свою проґраму і не жадає в ній більше нічого, як лиш справедливих условий для розвязаня унії.

Новинки.

Львів, дня 11 серпня 1905.

— **Відзначенє.** Є. Вел. Цїсар надав срібний хрест заслуги з короною вахмайстрови Трифонови Бобицеви з 3-го полку драґонів за уратоване потапаючого.

— **Заступником презеса Ради повітової** в Жидачеві став о. Ілярий Гошовский, крилошанин і руский парох в Журавні, котрого вибір затвердив Цїсар Найв. рішенем з дня 28 липня.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував в етатї урядників рахункових дирекций домен і лїсів офіцияла рахункового Володислава Лелїо ревідентом рахунковим, а асистента рахункового Казимира Фляха офіциялом рахунковим. — Міністерство торговлї іменувало підофіцира рахункового I. кл. 89 п. п. Авраама Сассовера асистентом почтовим, а дирекция почт і телеґрафів призначила его до Городка.

— **Суконнича школа в Ракшаві.** З днем 1 вересня с. р. розпочинає ся курс науки в краєвій суконничій школї в Ракшаві, ланцутского повіта. Записувати ся можна вже тепер, до чого потрібні отсї условя: 1. укінчене з добрим успіхом бодай народної школи або відповідне образоване набуте в инший спосіб; 2. укінчений 14-ий рік житя і належите фізичне розвинене. Школа має на цїли при помочи теоретичної і практичної науки образувати учеників на майстрів і фахових суконників та подати молодїжи, що посьвятить ся тому званю, всї відомости, потрібні до веденя того ремесла. Наука в школї треває два роки і є безплатна, а до того ученики дістають за практичні роботи, виконані в робітничих салях, грошеві нагороди. Убогі а пильні ученики можуть дістати підмоги на кошти удержаня, а крім того мешкане в шкільній бурсї. — В 1899 р. отворено при суконничій школї відділ для механічного ткацтва і відповідно до того також проґраму науки. Ученики, що укінчать сей відділ, можуть найти занятє у фабриках сукна яко старші робітники і майстри. Близших пояснень уділяє управа школи.

— **Пожарний „Сокіл“** в Золотниках, підгаєцкого повіта, засновано на статутї львівского „Сокола“. Намістництво вже затвердило статут.

— **Нове затроєнє грибами.** В Чижові, повіта золочівского, отроїли ся сими днями їдовитими грибами Татяна і Юліянна Погорілко.

— **Нещаслива пригода.** З Перемишлян пишуть нам: В Свиржу купав ся оногди в тамошнім ставі 28-лїтний син тамошного селянина, Василь Щербатий і утонув ся.

— **Огні.** Оногди о 11 год. в ночи згоріла за личаківскою рогачкою реставрацийна веранда Танненбавма, довга більше як на 40 метрів, а займила ся внаслїдок вибуху лямпи нафтової. На місце огню прибуло войскове поготівле уланів зі своїм полковником і з сикавкою і люди з бровару акцийного з сикавкою та 6 помперів зі Львова. Підчас гашеня огню улан стоячий на сторожи взяв якогось ратуючого за злодїя і рубнув его по руцї. До години огонь угашено. — З Воронежа, в Росиї доносять, що там вже третий день вибухають великі огнї. Очевидно якась ватага палїїв підпалює місто. При послїднім огни оногди згоріло богато домів на збіжевій торговици. Підчас пожежі зловлено трох злодїїв, котрих товпа страшно побила.

† **Юлїй Стінде,** славно-звістний німецкий повістеписатель, помер дня 8 с. м. нагло в наслїдок апоплексиї в Ельсберґ під Касселем. Стінде родив ся 1841 в гольштинськім Кірх-Нікель і учив ся хемії та наук природних. По кількалїтній практицї у фабриках хемічних виробів взяв ся писати природописні фейлетони, а осївши опісля від 1876 р. в Берлинї, зачав писати гумористичні оповіданя. Найлїпшою того рода повістию єсть „Родина Бухгольців“, знана й нашій публицї з перекладу в „Бібліотецї найзнаменитших повістий“ видаваній при „Дїлї“. Повість ся так була свого часу сподобала ся, що книжка в ориґіналї розходила ся величезними масами, а небавом появили ся були переклади тої повісти майже у всїх европейских мовах. Иньші повісти Стіндого вже слабші.

— **Осторожно з нафтою!** В Чернівцях лучила ся оногди така пригода; В домі войскового лїкаря дра Райнінґера наливав служачий Пшезнїк нафту до лямпи так неосторожно, що она запалила ся і вибухнула, запалюючи одежу на Пшезнїку і служниці Качоровскій. Аж наспівші на ратунок люди з сусїдства погасили полумінь, а обі жертви, тяжко попарені, відставлено до шпиталя. Служниця Качоровска в шпитали невдовзї померла.

— **Убив жінку.** До арештів суду повітового відставила оногди жандармерия селянина з Чернева Пилипа Хомина, котрий убив свою жінку Гаську. Що було причиною убийства, поки що не знати.

— **Просьба до Вп. Родимцїв.** В днях 10 до 16 вересня с. р. відбуде ся в Будапешті міжнародний противалькоголїчний конґрес, в якім возьмуть активну участь і Русини, специяльно-ж товариство „Просьвіта“, що своєю діяльностию поклало чималі заслуги на поли отверезеня нашого народу. Комітет, що завязав ся задля сеї цїли, задумав зорґанізувати на конґресї укр.-руску виставу противалькоголїчних видавництв, книжочок, відозв, друків, фотоґрафий авторів, як також і заслужених на тім поли діячів, а далї фотоґрафічних знимок з памятників, хрестів та предметів, які ставлено по ріжних місцевостях Галичини в доказ певних успіхів в ширеню тверезости. Побіч сего конечні суть для вистави статистичні дані специяльно про братства тверезости (місце і час повстаня, скількість членів, чи істнує, зглядно коли перестало істнувати) а загалом дані про якінебудь товариства, та заходи, в отверезеню народу, щоби подавали певну ілюстрацию в цифрах противалькоголїчних змагань і роботи. Оттим-то відзиваємо ся до Вп. Родимцїв, особливож Всч. отцїв духовних, учителїв, братств тверезости і церковних з горячою просьбою о поміч в зорґанізованю нашої вистави. Кождий, хто тілько зможе прислужити ся в отсьому великому дїлї, нехай надсилає згадані річи, хочби маловажні, найдалї до

вах, передають ту ясну краску, що она відтак поволеньки і значно десь губила ся. Я не належу до тої породи людий, для котрих нема досить високої гори, коли они вибирають ся в дорогу і платять „за гори“; я занадто люблю природу, як щоби замість любувати ся хвилею вражіня робити критикуючі порівнаня з тим, що я вже десь видїв. Але тут я таки мусїв шукати порівнаня, а там межи островами, коло тих деревляних двірків закритих соснами здавало менї, що я таки у себе дома. Тут знайшов я то, що вже нераз видїв і нераз о тім думав. Сидїти в такім деревлянім двірку під соснами і межи скалами і спокійно працювати, то не була навіть занадто сьміла мрія. За яких 3 тисячі корон на наші гроші можна би вже виставити собі таку красненьку хатинку, а за 5 тисячів навіть такий величавий будинок, як тота вілля добігунового подорожника Нанзена, на котру наш капітан ще окремо звернув нашу увагу.

Иншим разом поїхав я на пароходї, на котрім грала музика, до малого купелевого місточка Біґдо, положеного серед лїсів в кутику фиорду. Мимоходом сказавши, музика була сердечно лиха, але музиканти були мої краяни з над Рену. З Біґдо пішов я пішки до недалекого королївского замку Оскарсгаль. Будинок той, білий як сніг, видко вже здалека зі всїх сторін і з фиорду і з пристанї в Християнії і з многих инших місць. В замку тім знаходить ся красна ґалєрия образів норвежских малярів, але найбільша его краса то вежа, з котрої єсть чудовий вид на всї сторони: видко цїлу Християнію з єї пристанию і кораблями в нїй, видко фиорд з множеством острівців в нїм, видко й близші та дальші гори. Коло замку в лїсї стоять перенесені сюди старі, по части відреставровані норвежскі будівлї, а передовсїм стара деревляна церков зі своєю кришею вкрита ґонтами, що виглядає майже як яка будгістична паґода. Инші місця, з котрих і місто і фиорд показують ся в щораз то иншім видї поминаємо тут.

Житє в Християнії минає досить весело для тих, що хотять і можуть веселити ся, але у всякім случаю не при чарцї, як то діє ся в инших краях Европи. Театр і концерти то головні забави; але забави по шинках тут не знають. Норвеґія, бачите, то край тверезости, якого другого нема в світї і лиш ще одна Японія під тим взглядом его перевисшає. Не треба однак гадати, мов би то в Норвеґії вже зовсїм не знали ні пива, ні вина, ні горівки, лиш дуже мало того всего уживають. Найзвичайнїйшим напитком в Норвеґії то „брус“ або шумяча лїмонада. В Християнії суть бровари, що виробляють пиво, але они захвалюють его в той спосіб, що кажуть, що оно має в собі мало алькоголю; виробляють навіть таке пиво, котре має в собі лиш 1 процент алькоголю. Тому то й на фляшках з таким пивом знаходить ся остережене: Сего пива не треба виставляти на дїлане сьвітла. При сїй нагодї не від річи буде сказати дещо про новий закон о горівцї.

Як мало алькогольних напитків взагалї уживають в Норвеґії, видко з того, що там припадає річно і на одного чоловіка лиш 18 лїтрів, підчас коли н. пр. в Німеччинї припадає аж 45 лїтрів. Новий закон о горівцї стремить до того, щоби приватну продаж горівки і взагалї всїх алькогольних напитків скасувати і установити так, щоби вишинком займали ся лиш загально пожиточні товариства, котрі би дохід з вишинку обертали на добродійні цїли. Концесиї на вишинк і дрібну продаж вже не дають а по селах після нового закона не вільно вже держати шинків і продавати горівку на порциї, а концесию на один рік можна одержати лиш тогди, коли місцева власть на то згодить ся а правительство позволить. В містах можуть жителї самі заказати всю торговлю і вишинк горівки і взагалї всїх алькогольних напитків. В тій цїли голосують всї мужчини і женщини, що мають звиш 25 лїт.

Після нового закона о горівцї не вільно давати нікому даром горівки. Єсть то скасоване того звичаю, який був давнїйше загально та й ще єсть декуди у нас, що робітникови, особливо же в часї жнив, дають два або й три рази на день по порциї горівки. В дрібній продажи не вільно продавати менше як третину лїтри. Перед 8 год. рано що дня не вільно горівки продавати, а від 1 год. по полудни в суботу аж до понедїлка рано мусять бути всї шинки замкнені; так само й в сьвята. Підчас якихсь переторгів (лїцитаций) або якихсь публичних зборів не вільно продавати горівки; підчас ярмарку, виборів або бранки можуть місцеві власти так само заказати продавати горівку. Хто пяного викине із шинку, може бути караний а коли ще й зробить єму яку шкоду, мусить дати єму відшкодоване. Коли хто пяний покажесь на улици, мусить платити грошеву кару а коли ще й викличе яке згіршенє, то буде караний арештом. Під горівкою розуміє закон взагалї всї алькоголїчні напитки, котрі мають в собі більше як 21 процент алькоголю. Гуртівної продажи горівки новий закон поки що не тикає, лиш не позваляє продавати шинкарям за одним разом менше як 250 лїтрів. Через ту постанову число шинків ще більше обмежено. До 1900 р. припадав в Норвеґії один шинок на 6.600 душ. А у нас? На 100 нумерів в селї буває иноді й три коршми!

кінця сего місяця на адресу: Канцелярия Тов. „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10.

— **Велика битва із задївчат.** Оногдїшні телєґрами подали звістку про кровавий вислїд великої битви в Ерляв на Угорщинї, а цїла справа представляє ся тепер ось як: В Ерляв стоять два баталіони полку піхоти ч. 5, котрий складає ся з Румунів, а крім того єсть там ще й полк піхоти ч. 60, зложений з Мадярів. Мадяри і Румуни ненавидять ся взаїмно, а тота ненависть вибухла минувшої недїлї в цїлій силї підчас забави в т. зв. „архієпіскопскім городї“. Якийсь вояк Румун запросив дївчину до танцю, а дївчина Мадярка відмовила. Обиджений румуньский син Марса вдарив дївчину в лице, а тодї в оборонї дївчини станули і цивільні Мадяри і Мадяри вояки з 60-го полку. Румуни зачали боронити ся баґнетами і розпочала ся формальна битва. Надбігла поліция і жандармерия і почала помагати викидати Румунів з города. Може було би на тім закінчило ся, як би не якийсь поручник, котрий вмішав ся без потреби і спровадив поготівлю войскову. Вже було темно, коли надбігла друга поготівля войскова, а кадет, що командував нею, казав стріляти до товни. Кадет оправдує ся, що казав стріляти лиш у воздух, але фактом єсть, що дві кулї поцїлили якогось Новака, котрий над'їхав случайно возом, і убили єго на місци. Аж старшому жупанови удало ся завести якось порядок. В тій великій бійцї зранено аж 68 людий, а одного убито.

Телєґрами.

Відень 11 серпня. З Митровицї доносять, що австрийских офіцирів, котрі їхали в цїлях службових вздовж турецкої границї, остріляно з турецкої сторони. Кількох офіцирів має бути ранених.

Льондон 11 серпня. „Daily Telegr.“ доносить з Токіо: Суть поважні прояви непокоїв в Хинї. З Пекіну телєґрафують, що велике число т. зв. лямів убило 12 католиків та поубивали і поранили кількох француских місіонарів в провінциї Генан. Француске правительство поробило з тої причини поважні представленя хіньскому правительству.

Льондон 11 серпня. Бюро Райтера доносить, що в Ліонї у Франциї відбула ся сими днями конференция повновластника краю Сомалї (в Африцї) висланого зі сторони Анґлії і повновластника зі сторони Італії. Ходило о обговорене справи виконуваня надзору над краєм Сомалї, о котрий старають ся оба правительства.

Портсмес 11 серпня. Японцї вручили Росиянам услівя мира на письмі. Росияни розглянуть ті услівя і дадуть відповідь як найскорше. Поки що спільні конференциї відрочено.

Портсмес 11 серпня. На початку вчерашнього засїданя вручив бар. Комура російским повновластникам формальне письмо з причини непредложеня на оногдашнім засїданю свого увірительного письма. Позаяк Росияни не внесли спротиви, принято то письмо до урядового протоколу. На вчерашнім засїданю управильнено справу повновластий в той спосіб, що дальші трудности з тої причини вже не настануть. Вітте післав телєґрафічно японьскі услівя мира до Петербурга. Вчерашна нарада тревала 2 години і минула серед зовсім дружного настрою делєґатів.

НАДІСЛАНЕ.

З Християнії вибрав ся я назад до Швеції і то в сторони, куди ще не заходять модні туристи, і станув на ніч в Шарльотенберзї, норвеґско-шведскім пограничнім місточку. Тут, в сих сторонах можна ще найлїпше пізнати шведске житє, як оно буває межи питоменними Шведами. „Готель“, в котрім я закватирував ся, то щось лїпшого як звичайна сільска коршма. Люди, що тут заїздять, то звичайно властителї більших посїлостий, властителї тартаків і т. п., а иноді покаже ся й якийсь шведский турист, звичайно такий, що приїде на колесї. Тут можна дістати навіть досить порядну комнату, яку таку постіль, а поживити ся можна, як часом, иноді дуже добре, а иноді треба вдоволити ся тим, що можна дістати. За то обслуга дуже чемна і добра. Після старого шведского звичаю дають тут вже рано до кави якусь закуску, крім того яєшницю або якусь печеню. О третій годинї буває звичайно обід; котрий мусить конче зачинати ся від закуски; відтак дають рибу, якусь печеню, а наконець зупу. Лиш по більших гостинницях і в богатих родинах перестали вже давати зупу на кінци; дають насамперед росіл або якусь иншу зупу, а відтак аж прочі страви. Богато мужчин пє підчас обіду молоко замість пива. На вечеру знов закуска і якась печеня, але зупи вже не дають нїякої. Як на двірцях, так і в тутешних гостинницях ставлять студені теплі страви з тарелями і ложками на великий стіл, а кождий гість набирає собі, кілько хоче. По більших містах дають до закуски також аквавіт. В многих малих місцевостях горівка або лікер заказані.

Та й в Швеції подібно як в Норвеґії продаж горівки дуже обмежена і по малих місцевостях нема длятого шинків і коршем як у нас. В Швеції не вільно в нїякій гостинници продавати горівки або лїкерів від 10 год. вечером в суботу аж до понедїлка рано. Так само не вільно продавати і перед 8-мою годиною рано. Длятого правдиві алькоголїки обходять закон і вже звечера, заким ще шинок замкнуть, купують собі цїлими фляшками на запас, а постійні гості на пароходах або в гостинницях мають свою приватну фляшку пуншу, котрий їм служба на другий день ховає.

Але ось ми вже й в Фрікста на полудневім березї долїшного озера Фрікен. Тут вже треба з поїзду висїсти і на корабель. Підчас мого короткого побуту в Фрікста не міг я в нїм нїчого більше видїти як лиш кілька червоних хаток, великий тартак, величезні склади тертиць і робітників, що накладали тертиці на ваґони товарові. Долїшне озеро Фрікен зі своїми горбами, що вкриті лїсами піднимають ся лагідно в гору виглядають зовсім красно. Цїла охрестність стає щораз красша. Гори в глубинї показують ся більшими ґрупами, озеро стає вузке, оттак як широка ріка, а береги по обох боках підносять ся високо в гору. Безконечні березові лїси ідуть на взаводи з сосновими, а темно-синя вода, на котрій здоймають ся легкі филї, надає охрестности особливо характеристичної краски. Тепер озеро знов розширяє ся, а в глубинї перед нами показує ся прекрасна сценерия; якась біла церква, котру далеко видко, сполучає ся з горами в глубинї і з лїсистими горами по боках і творять справедливий образець верховиньского краєвиду. Озеро вже нїби довкола замкнене. Церков підходить щораз близше і близше, аж ми наконець саме під тою горою, на котрій она стоїть, перепливаємо попід якийсь деревляний міст і стаємо в Сунне.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск. Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева. Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6 30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).